

Hoop voor Libanon

Heleen Dandash in Libanon

Foto's: Collega's en vrienden hebben me flink in de watten gelegd en verrast vlak voor en tijdens mijn zwangerschapsverlof met "babyshowers". Het is een zegen om zo'n fijne kring van lieve vrienden te hebben.

Lieve familie, vrienden en andere lezers,

Mijn to-do lijstje wordt steeds korter. En dat is maar goed ook. De uiterekende datum van 30 juni komt steeds dichterbij. We zijn aan het voorbereiden en toch ook wachten in deze laatste weken. De tijd kan me niet snel genoeg gaan... Op 1 juni ben ik met zwangerschapsverlof gegaan. Daar was ik echt aan toe. In de afgelopen maanden deed ik al niet veel werk meer in de klassen, maar voornamelijk aan m'n bureau, maar toch, het werd allemaal wel steeds meer vermoeiend. Ook het autorijden werd steeds ongemakkelijker, omdat er zoveel gaten in de weg zitten. En met een groeiende buik is dat bepaald geen pretje...

Het afscheid bij Peuteropvang GROW voor vier maanden was niet gemakkelijk. Ik ervaar dat de onderlinge band een stuk dieper is gegroeid in het afgelopen jaar, sinds ik meer pastorale zorg taken heb en ook regelmatig Bijbelstudies en gebedsbijeenkomsten leidt. En het is niet gemakkelijk om afscheid te nemen van mensen die je zo na aan het hart liggen, ook al is het hopelijk tijdelijk. Ik ben dankbaar dat ik de meeste van mijn taken kon overdragen aan teamleden. Het is ook een beetje een test voor het team, of zij in staat zijn om ook zonder mijn aansturing (als buitenlandse vrijwilliger) verantwoordelijkheid te nemen voor belangrijke zaken. Denk hierbij bijv. aan administratieve zaken voor het multidisciplinaire team, gebarentaal sessies, en de bovengenoemde Bijbelstudie- en gebedsbijeenkomsten. Het is mooi om regelmatig berichtjes van verschillende teamleden te krijgen dat ze me missen en dat ze vragen hoe het gaat. Voor mij laat dit zien dat de energie die ik gestoken heb in het opbouwen van diepere relaties, niet voor niets is geweest.

Misschien is dit wel de laatste foto van ons tweeën op deze plek in de nieuwsbrief. Meer dan ooit beseffen we dat we in alles afhankelijk zijn van Gods zorg en bescherming over ons.

In mei was het eindelijk zover: de GZB-retraite. Met een fijne groep werkers uit verschillende landen en ook uit Nederland stonden we stil bij het thema 'Thuiskomen'. We kijken terug op een fijne en bemoedigende tijd met elkaar.

Naast Bijbelstudies en diepe gesprekken gingen we er ook met elkaar op uit om te genieten van Libanons prachtige natuur.

Vrucht

Voordat ik getrouwd was, leidde ik verschillende huisgroepen met jonge vrouwen. Die tijd mis ik soms wel eens, en soms denk ik ook: schiet ik nu tekort? Maar dan kijk ik weer terug hoe alles gelopen is en dan weet ik: nee, er is een tijd voor alles. Na afloop van één van de Bijbelstudies bij GROW zei een collega: "Ik zou dit zo graag vaker doen, ik mis een groepje mensen om me heen die me aansporen om de Bijbel te lezen en om samen Bijbelstudie te doen." Onmiddellijk kwam er een andere collega uit de personeelskamer gelopen en ze zei: "Sorry dat ik stoer, maar ik ving juist op wat je zei. Wij hebben een huisgroepje dat wekelijks samenkomt voor Bijbelstudie en je bent meer dan welkom om mee te doen." Een andere collega haakte daar ook op in en sinds een paar maanden zijn deze twee collega's onderdeel van deze huisgroep die samenkomt in hun eigen buurt en met mensen van hun eigen bevolkingsgroep (Armeens-Libanees).

Toen ik onlangs vroeg hoe het ging, vertelde Annie die een aantal jaren naar mijn huisgroep kwam, en sinds dit jaar ook bij GROW werkt: "Heleen, jij stelde je huis altijd voor mij open. Ik heb zoveel geleerd van die Bijbelstudies en gebedstijden met elkaar. En nu zie ik het als mijn taak om in anderen te investeren. En zoals jij een zegen voor mij was, om zo een zegen voor hen te kunnen zijn." Ik vond het heel bemoedigend om dit te horen zo vlak voordat ik met verlof ging.

Soms vragen mensen: "Zie je wel vrucht op je werk?" Dit is best een lastige vraag, omdat het erg resultaat gericht is en er zijn niet altijd directe resultaten op het werk te zien. Ik zie steeds meer dat het God gaat om trouw aanwezig te zijn en in gehoorzaamheid Zijn roeping uit te voeren, dan om allerlei "succes-verhalen" te hebben. Hij is de Heer van de oogst. Het is Zijn Geest Die vrucht geeft. Wij zijn "slechts" Zijn werkers. Wat voel ik me daarin bevoorrecht! Het hangt niet af van mijn prestaties, de Heere God heeft me zelfs niet eens nodig om Zijn werk uit te voeren. En toch kiest Hij ervoor om menselijke medewerkers te hebben met al hun tekortkomingen en beperkingen. Echt een wonder! Zo'n simpel getuigenis van mijn vriendin Annie bemoedigt natuurlijk wel enorm en als reactie kon ik niet anders dan God danken voor Zijn trouw.

Nu mag ik heerlijk een tijdje afstand nemen en mezelf voorbereiden op de grote verandering van gezinsuitbreiding en moederschap in een land dat zo anders is dan Nederland, maar dat helemaal mijn thuis is. We zien er ook erg naar uit dat mijn ouders gedurende een aantal weken na de geboorte hopen te komen, want kraamzorg zoals in Nederland, dat bestaat hier niet. En dan is het toch fijn om familie dichtbij te hebben.

Foto's: De afgelopen tijd stond bij GROW in het teken van 'Dit ben ik'. Hierbij hebben we voor het eerst ook nadruk gelegd op de vele culturele achtergronden van de kinderen, onder andere door hen traditionele kleding mee te laten nemen. Wat een veelkeurigheid! Bij de ingang hadden we foto's van alle kinderen opgehangen, en een groep bezoekers nam de tijd om voor alle kinderen te bidden.

Danken

- ✓ Voor het voorspoedig verloop van de zwangerschap zover.
- ✓ Dat God doorgaat met Zijn werk bij GROW en dat jonge vrouwen met elkaar Bijbelstudie doen en elkaar aansporen om te groeien in geloof.

Bidden

- ✓ Voor bescherming tijdens de bevalling en voor de tijd daarna.
- ✓ Voor gezondheid, ook voor Wassim, in deze periode van onzekerheid en veranderingen.
- ✓ Voor een veilige reis en goed verblijf van mijn ouders.

Persoonlijk

De laatste paar maanden had Wassim wat problemen met zijn maag en darmen. Na allerlei onderzoeken lijkt een maagbacterie de boosdoener te zijn. Ook de stress waarin we voortdurend leven door de economische problemen en wanorde in het land, zorgen voor extra gevoeligheid in maag en darmen. Met de juiste medicijnen en natuurlijk gezond eten voelt hij zich een stuk beter. We zijn dankbaar dat er niet iets ernstigers aan de hand lijkt te zijn.

We vinden post altijd weer superleuk. Sinds kort hebben we een **nieuw postadres**. Het staat onderaan de pagina vermeld. Let op het volgende voor **pakketjes**:

- Vermeld het telefoonnummer (zie postadres hieronder).
- Als volgt adresseren: "Wassim OR Helena Dandash-van den Berg". Op deze manier kunnen we het beiden ophalen, net wie er in de buurt is.
- Voor kaartjes is er niets bijzonders.

Hartelijke groeten - natuurlijk ook namens Wassim, Heleen Dandash-van den Berg

Colofon

Dit is de nieuwsbrief van Heleen Dandash - van den Berg. In januari 2017 is zij uitgezonden naar Libanon door de Hervormde Gemeente van Montfoort en de GZB. Meer informatie: www.gzb.nl/hoopvoorlibanon.

Gift geven?

NL91 INGB 0690 7624 45
t.n.v. GZB,
o.v.v. TFC Hoop voor Libanon

Contact TFC

Aleid van Mourik
p/a Getijmolenerf 60
2807 GL Gouda
heleentfc@gmail.com

Postadres - NIEUW

Wassim OR Helena Dandash
- van den Berg
PO BOX 266
Mansourieh - El Metn
Lebanon
(Bij pakketjes: +961 70946039)